

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 221.555 van 29 november 2012

in de zaak A. 200.071/VII-38.087.

In zake : de NV BOSAL EMISSION CONTROL SYSTEMS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marco Schoups
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
De Burburestraat 6-8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de NV S.P.E., thans de NV EDF LUMINUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jozef Timmermans
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 158
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 mei 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur
en Cultuur van 18 februari 2011, waarmee uitspraak wordt gedaan over de
beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg
van 26 augustus 2010 waarmee aan de NV S.P.E., thans de NV EDF Luminus een

milieuvergunning werd verleend voor het exploiteren van een windturbinepark, gelegen aan de Dellestraat te Lummen en te Heusden-Zolder.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 215.741 van 13 oktober 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 14 december 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 november 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geertrui Hofmans, die loco advocaat Marco Schoups verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jozef Timmermans, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 10 februari 2010 dient de tussenkomende partij een aanvraag in voor het verkrijgen van een milieuvergunning voor de exploitatie van een windturbinepark, gelegen aan de Dellestraat te Lummen en te Heusden-Zolder. De oorspronkelijke aanvraag heeft betrekking op zeven windturbines met zeven erbij horende transformatoren. Eén van de windmolens daarvan zou worden ingeplant op een perceel gelegen te Lummen, kadastraal gekend als afdeling 2, sectie B, nummer 847w, gelegen naast het perceel van de verzoekende partij.

3.2. De verzoekende partij zet uiteen dat zij deel uitmaakt van de Bosal Group die wereldwijd producent en toeleverancier is van diverse producten voor personenauto's, vrachtauto's, bussen en industriële toepassingen. Zij onderzoekt uitlaatsystemen. De testpiste van de verzoekende partij bevindt zich op het perceel gelegen te Lummen, Dellestraat 20.

3.3. Met een besluit van 26 augustus 2010 verleent de deputatie van de provincie Limburg een milieuvergunning voor vijf windturbines en de erbij horende vijf transformatoren.

3. 4. Tegen deze milieuvergunning worden meerdere administratieve beroepen ingesteld, onder meer door de verzoekende partij.

3.5. In het raam van de beroepsprocedure adviseren de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid gunstig en verlenen de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie voorwaardelijk gunstige adviezen.

3.6. Op 18 februari 2011 wordt de thans bestreden beslissing genomen. De beroepen worden gedeeltelijk gegrond verklaard. De milieuvergunning wordt verleend. Er worden een aantal voorwaarden opgelegd.

Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de ligging van de inrichting in industriegebied, volgens het gewestplan 'Hasselt-Genk', vastgelegd bij koninklijk besluit van 3 april 1979;

Gelet op de ligging van de inrichting op een afstand van:

- ten noorden: circa 900 m van woongebied met landelijk karakter omgeven met bufferzone;

- ten westen (aan overzijde van E313): circa 700 m van een gebied voor gemeenschapsvoorziening en openbaar nut (hoogspanningstransformator - hoogspanningslijn langs de E313); circa 200 m van natuurgebied;

- ten zuiden: circa 100 m van natuurgebied, met daarin een ontginningsgebied;

- ten oosten (aan overzijde van Albertkanaal): circa 300 m van recreatiegebied (circuit van Zolder), bosgebied en groengebied; circa 600 m van woongebied, woonpark;

Overwegende dat het windturbinepark gelegen is op de industriezone Lummen-Zolder, tussen de E313, de E314 en het Albertkanaal; dat in de omgeving zich een 20-tal (bedrijfs-) gebouwen bevinden ander dan woningen; dat de afstand tot woongebieden en individuele woningen steeds groter is dan 250 m; dat uit het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep blijkt dat de desbetreffende locatie als een prioritaire inplantingslocatie voor grootschalige windenergie beschouwd wordt;

Overwegende dat het windturbinepark niet gelegen is in een RAMSAR-gebied en zich op circa 1.160 m van een EG-vogelrichtlijngebied V23 en op circa 1.350 m van het Habitatrichtlijngebied H24 bevindt;

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de oorspronkelijke aanvraag 7 windturbines betrof met bijhorende middenspanningskabinen; dat in de loop van de vergunningsprocedure de NV SPE de aanvraag voor de twee noordelijke windturbines WT E1 en WT E4 ingetrokken heeft; dat de deputatie vergunning verleend heeft voor de windturbines WT E2, WT E3, WT E5, WT E6 en WT E7);

Overwegende dat verscheidene omwonenden en naburige bedrijven beroep aantekenen tegen deze vergunning omwille van mogelijke geluidshinder, visuele hinder, hinder door slagschaduw, onveiligheid, economische schade en negatieve effecten op het naastgelegen natuurgebied;

Overwegende dat het intrekken van de twee noordelijk gelegen windturbines WT E1 en WT E4 ingegeven werd vanuit veiligheidsredenen, en dat dit de mogelijke hinder afkomstig van het windturbinepark naar de dichtste bijgelegen woonkernen (Viversel, Terlaemen en Bolderberg) alleen ten goede komt; dat de inplanting van de overige windturbines identiek blijft; dat in dit opzicht ook moet opgemerkt worden dat een gelijktijdig ingediend project aan de overzijde van het Albertkanaal, ingediend door de NV Zonnecentrale Limburg, eveneens ingetrokken werd (grenzend aan circuit van Terlaemen - dicht bij woonkernen);

Overwegende dat het exacte windturbinetype voor de vijf windturbines nog niet bepaald is; dat de betreffende windturbines een maximaal vermogen van 3.400 kW hebben (een portefeuille van windturbines kan geïnstalleerd worden die varieert van 2,3 tot 3,4 MW), een ashoogte van maximaal 108 meter, een rotordiameter van maximaal 101 meter en een maximale tiphoogte van 150 meter (door de stedenbouwkundige vergunning van 17 september 2010 ook zo opgelegd); dat het windturbines betreft met drie wieken die draaien bij een laag toerental (deze worden als minder storend ervaren); dat de toren een volle buismast is, uitgevoerd in lichtgrijs, en voorzien zal zijn van een anti-reflectiecoating om lichtschittering te voorkomen; dat de transformator (voor omvorming van laagspanning naar middenspanning) ofwel in de gondel zal geïntegreerd worden, ofwel in een netstation onderaan in of naast de mast opgesteld zal worden indien deze niet in de gondel past;

Overwegende dat de dichtstbijgelegen individuele woning buiten het industriegebied gelegen is op circa 450 m van WT E5; dat de overige individuele woningen buiten industriegebied gelegen zijn op meer dan 600 m van de windturbines; dat bekend is dat in het industriegebied momenteel 1 conciërgewoning aanwezig is (NV Meurrens Machinery) en een beroeper een conciërgewoning plant (NV Goldmeat), waarvan beide bijhorende bedrijven gelegen zijn op circa 450-550m van WT E5;

Overwegende dat de omzendbrief EME/2006/01-R0/2006/02 van 12 mei 2006 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines' werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering; dat, zoals voormelde omzendbrief vermeldt, bij het aanvraagdossier een lokalisatienota werd toegevoegd waarin de lokalisatiekeuze op basis van de in de omzendbrief beschreven afwegingselementen gemotiveerd en onderbouwd wordt; dat het klopt dat deze lokalisatienota de impact op de bedrijven in de buurt niet expliciet omschrijft; dat wel geluids- en slagschaduwcontourkaarten werden opgenomen; dat de gevraagde turbines gepland worden op terreinen van reeds

aanwezige bedrijven in industriegebied; dat andere bedrijven slechts tijdens de procedure gecontacteerd werden (informatievergaderingen te Lummen en Heusden-Zolder en contacten achteraf aangaande specifieke bezorgdheden); dat na de eerste zitting van de provinciale vergunningscommissie nog een overleg heeft plaatsgevonden tussen de aanvrager, de betrokken gemeentebesturen en de ondernemersvereniging van het desbetreffend bedrijventerrein;

Overwegende dat volgens artikel 5.20.5, §2, van titel II van het VLAREM de geluidsnormen niet van toepassing zijn op windturbines; dat er in de voormelde omzendbrief richtwaarden voor geluid worden voorgesteld voor woningen die zich op minder dan 250 m van de windturbine bevinden;

Overwegende dat de oorzaak van het door een windturbine voortgebrachte geluid tweevoudig is; dat het vooral gegenereerd wordt door de rotatie van de wieken die een zoevend geluid voortbrengen; dat anderzijds geluid geproduceerd wordt door de in de gondel opgestelde apparatuur, zijnde de windturbinegenerator; dat de mogelijke maatregelen aan de bron genomen worden om de geluidsproductie tot een minimum te beperken (isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken en dergelijke meer); dat er geen woningen van derden of woongebieden op minder dan 250 m van de turbines gelegen zijn; dat analyse van de geluidsimpact aangeeft dat ten aanzien van de woningen en woongebieden het geluid voldoet aan de richtwaarden van de omzendbrief; dat het gebied gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van een hoog achtergrondgeluidsniveau door de beide autosnelwegen die het industriegebied omgeven;

Overwegende dat de geluidssimulatie standaard wordt uitgevoerd bij een windsnelheid van 8m/s (op 10 m boven het maaiveld); dat bij hogere windsnelheden het omgevingsgeluid toeneemt en circa 8m/s een kritische windsnelheid is waarbij het geluid van een windturbine relatief hoog is en over het algemeen niet overstemd wordt door het omgevingsgeluid;

Overwegende dat de exploitant aangeeft dat om aan de nachtelijke voorschriften te voldoen het noodzakelijk is dat de gevraagde windturbines uitgerust worden met geluidsreducerende maatregelen (geluidsreducerende modus), zodat bij een windsnelheid van 8m/s op een hoogte van 10 m +mv het brongeluid maximaal 105 dB(A) bedraagt overdag en 103 dB(A) 's nachts;

Overwegende dat uit de voormelde geluidssimulatie blijkt dat bij een brongeluid van 105 dB(A) (zijnde overdag) de 49dB(A) -contour zo goed als binnen het industrieterrein blijft, en dat de 39dB(A) -contour net over het woonparkgebied en het woongebied ten oosten van het industriegebied komt; dat de conciërgewoning gelegen is tussen de 39dB(A) - en 44dB(A) -contour, dat hiermee voldaan wordt aan de richtwaarden voor woongebieden van voormelde omzendbrief; dat de milieukwaliteitsnorm voor woongebied volgens titel II van het VLAREM 45 dB(A) bedraagt (overdag);

Overwegende dat uit de geluidssimulatie bij een brongeluid van 103 dB(A) (zijnde 's nachts) de 39dB(A) -contour het woonparkgebied en woongebied ten oosten niet overschrijdt en de conciërgewoning juist rond de 39dB(A) -contour ligt; dat hiermee voldaan wordt aan de richtwaarden voor woongebieden van voormelde omzendbrief; dat de milieukwaliteitsnorm voor woongebied volgens VLAREM 35 dB(A) bedraagt ('s nachts);

Overwegende dat de VLAREM-milieukwaliteitsnormen voor industriegebied overdag 60dB(A), 's avonds 55 dB(A) en 's nachts 55 dB(A); dat de 54 dB (A) -contour bij een brongeluid van 105 dB(A) over geen enkel bedrijfsgebouw komt;

Overwegende dat uit voorgaande blijkt dat voldaan wordt aan de geluidsvoorwaarden uit voormelde omzendbrief voor windturbines; dat er in de bestreden beslissing reeds een bijzondere voorwaarde inzake geluid werd opgelegd ; dat uitgebreid moet worden met een voorwaarde over het brongeluid en opvolging; dat hiermee tegemoet gekomen wordt aan de bezorgdheid aangaande mogelijke geluidsversterking door onder andere het weerkaatsingseffect op het kanaalwater, wat op dit ogenblik niet ingeschat kan worden;

Overwegende dat een beroeper (NV Bosal) duidt op de geluidsverstoring die WT E2 kan veroorzaken op de activiteit van het desbetreffend bedrijf, zijnde een onderzoeks- en testcentrum van uitlaatsystemen binnen de automobielsector; dat de mogelijke geluidshinder van windturbine WT E2 op de inrichting van deze beroeper een economisch-technische afweging betreft die niet binnen de bevoegdheid van de afdeling Milieuvergunningen ligt;

Overwegende dat de mate van hinder door slagschaduw onder meer bepaald wordt door het toerental van de draaiende rotor, door de blootstellingsduur en door de intensiteit van de wisselingen in lichtsterkte; dat slagschaduw voorkomt wanneer de zon door de rotor van de windturbines schijnt; dat in de zone gelegen in de projectiezone van de rotor, de schaduw van de wieken zichtbaar kan zijn als een intermitterende schaduw;

Overwegende dat uit de slagschaduwanalyse gevoegd bij het aanvraagdossier, blijkt dat er zich een woning net binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevindt; dat de NV SPE de nodige maatregelen zal treffen om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden inzake slagschaduw kan voldaan worden (stilleggen windturbines via automatische detectiesysteem, plaatsen van zonnewerende schermen of aanbrengen van gepaste coating op de ramen); dat uit de slagschaduwanalyse blijkt dat voormelde conciërgewoning buiten de 30 uur slagschaduw-contour gelegen is; dat bij de slagschaduwanalyse geen uitspraak werd gedaan in verband met de omliggende bedrijven; dat door de vertegenwoordiger van de NV SPE aangegeven wordt dat bij het detailonderzoek van de mogelijke receptoren (met name ramen en dergelijke) waarbij rekening gehouden wordt met de zonnestand en bestaande hindernissen, de invloed op receptoren bij de omliggende bedrijven eveneens in rekening zal gebracht worden; dat dit als dusdanig en met voorwaarden over controle opgelegd moet worden;

Overwegende dat de windturbines gecertificeerd zullen zijn volgens de geldende IEC-normering; dat om de veiligheid te garanderen de windturbines uitgerust worden met een redundant remsysteem, een adequaat bliksemafleidersysteem, een ijsdetectiesysteem en een alarmmeldingssysteem; dat dit als dusdanig kan opgelegd worden, met bijhorend onderhoud en maatregelen naar brandveiligheid;

Overwegende dat uit de veiligheidsstudie gevoegd bij het aanvraagdossier, blijkt dat het windenergieproject voldoet aan de criteria voor plaatsgebonden risico en groepsrisico en dat het extern risico van de aanwezige

SEVESO-inrichtingen (Rezinal, Umicore Oxyde Belgium, Kerfs gebroeders) niet groter wordt door huidig windturbineproject;

Overwegende dat langs de overzijde van het Albertkanaal er een pijpleidingtraject met gevaarlijke producten gelegen is (ethyleen, koolwaterstoffen, vinylchloride) op minstens 400 m van de windturbines; dat langs de Dellestraat in het industriegebied, op meer dan 200 meter een middendruk gasleiding gelegen is; dat uit voormelde veiligheidsstudie blijkt dat het risico aanvaardbaar blijft binnen de vooropgestelde grenzen;

Overwegende dat het Directoraat-generaal Luchtvaart geen bezwaar heeft tegen het oprichten van de windturbines WT E2, WT E3, WT E5, WT E6 en WT E7 voor zover de maximale tiphoogte van 150 m niet overschreden wordt (advies van 1 april 2010);

Overwegende dat met betrekking tot de verstoring van natuurgebieden en vogelrichtlijngebieden kan gesteld worden dat alle turbines gelegen zijn in industriegebied en een direct verlies van habitat niet aan de orde is; dat de windturbine WT E3 op ongeveer 100 m gelegen is van het natuurgebied ten zuiden van het industriegebied en op ongeveer 350 m van de daarin gelegen waterplas 'Groene Delle'; dat de windturbine WT E7 op een afstand van ongeveer 200 m gelegen is van dit natuurgebied en ongeveer 300 m van voormelde waterplas; dat tussen het natuurgebied en WT E3 nog het op- en afritcomplex van de E313 gelegen is, wat een belangrijke barrière vormt naar de avifauna (vleermuizen); dat geluidsverstoring volgens de geluidsanalyse beperkt wordt tot een klein deel van de 'Groen(e) Delle'; dat uit de slagschaduwanalyse blijkt dat er tussen de 10 en 20 u per jaar slagschaduw kan optreden in het meest noordelijke gedeelte van de waterplas (vooral in voor- en najaar); dat bijgevolg bepaalde soorten mogelijk enige indirecte verstoring kunnen ondervinden; dat het agentschap Natuur en Bos in het kader van de stedenbouwkundige vergunning op 11 augustus 2010 een gunstig advies heeft uitgebracht;

Overwegende dat de projectlocatie visueel niet onaangetast is door diverse industriële constructies, de hoogspanningslijn met hoge vakwerkpylonen en de grootschalige lijn- infrastructuur (E313 ten westen - Albertkanaal ten oosten - E314 ten noorden, met verkeerswisselaar); dat deze hoogspanningslijn zich op minimum 200 m afstand bevindt van de geplande windturbines (een afstand groter dan 1,5 maal de rotordiameter); dat de bijkomende visuele hinder voor het woonparkgebied en woongebied op meer dan 600 meter van de windturbines als beperkt wordt ingeschat;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te wijzigen".

IV. Ontvankelijkheid

4. De tussenkomende partij doet ter terechtzitting afstand van de exceptie die zij heeft opgeworpen met betrekking tot het annulatieberoep.

V. Onderzoek van de middelen

Standpunt van de verzoekende partij

5. In het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat de bezwaren die zij in haar beroepschrift naar voor had gebracht niet voldoende zijn onderzocht en niet alle mogelijke hinderaspecten in aanmerking werden genomen. In het tweede middel betoogt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd, in het bijzonder omdat geen afdoende antwoord werd gegeven op de in het beroepschrift aangevoerde bezwaren. De minister motiveert niet waarom de geluidshinder die de verzoekende partij zal ondervinden een economisch-technische afweging betreft, noch waarom economisch-technische afwegingen niet in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag.

6. In haar memorie van wederantwoord voert de verzoekende partij als bijkomende argumentatie aan :

- dat de aanvraag/lokalisatienota niet voldeed aan de bepalingen uit de omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines", doordat (1) de omliggende bedrijven niet overeenkomstig de omzendbrief door de initiatiefnemer waren gecontacteerd en (2) de mogelijke verstoring door onder meer geluidshinder van de uitbatingsmogelijkheden van de omliggende bedrijven daarin niet werd toegelicht; er vond geen overleg plaats;
- dat de aanvraag voor twee turbines werd ingetrokken en de lokalisatienota daaraan niet werd aangepast;
- dat de gemeenten ten onrechte van oordeel waren dat uit het zogenaamd overleg tussen de aanvrager, de betrokken gemeentebesturen en ondernemersclub Lummen en Heusden-Zolder zou gebleken zijn dat aan de geuite bezwaren tegemoet kon worden gekomen door de twee meest noordelijk gelegen windturbines WT1 en WT4 uit de aanvraag te onttrekken.

Zij voegt eveneens toe dat op 23 december 2011 nieuwe milieuvoorwaarden werden bepaald met betrekking tot windturbines.

7. In de laatste memorie voegt de verzoekende partij nog toe dat het haar niet duidelijk is waarom de zogeheten "nieuwe 'grondslagen'" voor de eerder aangevoerde middelen zonder meer als onontvankelijk kunnen worden afgewezen. Voorts stelt zij dat de intrekking van de milieuvergunningsaanvraag voor twee windturbines niet louter is ingegeven door veiligheidsoverwegingen, "maar veeleer doordat de aanvraag voor het windturbinepark riskeerde integraal geweigerd te worden indien geen rekening werd gehouden met de gevolgen voor de helihaven". De hinder voor de bedrijfsvoering van een in de nabijheid gelegen helihaven wordt volgens de verzoekende partij belangrijker geacht dan haar eigen bedrijfsvoering. Dit getuigt volgens haar eerder van een ongelijke behandeling, zonder dat uit de bestreden beslissing blijkt waarom deze ongelijke behandeling verantwoord zou zijn.

Beoordeling

8. Uit het administratief dossier blijkt dat de adviserende instanties de diverse hinderaspecten zorgvuldig hebben onderzocht. De verzoekende partij maakt het tegendeel niet aannemelijk. Ook in de bestreden beslissing zelf wordt stilgestaan bij de diverse hinderaspecten en vooral bij de geluidshinder. Er wordt gerefereerd aan geluidssimulaties en aan het afwegingskader van de omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02, en de normen van deze omzendbrief worden opgelegd als bijzondere milieuvoorwaarde. Ook bij de bezwaren die de verzoekende partij in haar beroepschrift had aangevoerd wordt nauwgezet stilgestaan in de adviezen en in de bestreden beslissing. De bezwaren van de verzoekende partij worden weergegeven en beantwoord.

Het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet) beoogt de bescherming van de mens en van het leefmilieu. Bij het verlenen of weigeren van een milieuvergunning is dit de

centrale doelstelling. Deze houdt in dat de diverse hinderaspecten moeten worden afgewogen. Uit het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat te dezen de bescherming van de mens en het leefmilieu werd beoogd en dat de verschillende hinderaspecten werden beoordeeld. In het bijzonder wat betreft de geluidshinder werden de normen van de omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02 als bijzondere milieuvoorwaarde opgelegd. Het belangrijkste bezwaar van de verzoekende partij, zoals dit in haar beroepschrift tot uitdrukking werd gebracht, is niet dat de hinder of de risico's voor mens en leefmilieu onaanvaardbare proporties zullen aannemen, maar wel dat zij een bepaalde economische activiteit niet meer zal kunnen uitoefenen, of toch niet in goede omstandigheden. De verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat de louter economische omstandigheden die zij inroept de verwerende partij te dezen in redelijkheid noopten tot de conclusie dat de door de inrichting veroorzaakte milieuhinder onaanvaardbaar zou zijn.

In de mate waarin de verzoekende partij de materiële motiveringsplicht geschonden acht, slaagt zij er niet in aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de verwerende partij niet correct zouden zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze daaruit afleidt kennelijk onredelijk zijn. Wanneer de Raad van State een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die daarmee onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, met andere woorden wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij toont niet aan dat de feiten niet op behoorlijke wijze werden vastgesteld, noch dat de motieven kennelijk onredelijk zijn.

Het eerste en het tweede middel zijn niet gegrond.

9. In de memorie van wederantwoord worden nieuwe middelen aangevoerd die reeds in het verzoekschrift konden worden naar voren gebracht en die bijgevolg onontvankelijk zijn. Ook vormt de in de laatste memorie opgeworpen ongelijke behandeling een nieuw middel dat reeds in het verzoekschrift kon worden opgeworpen en dat bijgevolg, gelet op de wapengelijkheid van de partijen, onontvankelijk is.

Voorts kon de verwerende partij op het ogenblik van de bestreden beslissing geen regelgeving toepassen die nog niet bestond. Op dit punt is het nieuwe middel, dat ook in de memorie van wederantwoord wordt aangevoerd, niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig november tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin